

Doktor | Martin

 Česká televize

ROZHLAS A TELEVÍZIA
SLOVENSKÁ

Doktor Martin II

Svérázný a na první pohled arogantní doktor Martin Elinger v podání Miroslava Donutila se již podruhé vrací ordinovat do Protějova v pokračování oblíbeného seriálu. Své kuriózní lékařské i vztahové případy Doktor Martin bude řešit každou neděli od 28. srpna ve 20:00 na obrazovkách ČT1.

Na začátku doktor Martin opustil kariéru špičkového chirurga v Praze a stal se „obvodákem“ v malém horském městečku Protějov. Poněkud asociální Elinger se jen obtížně učil komunikovat se zdejšími svéráznými obyvateli, dokázal ale bravurně vyřešit řadu lékařských případů a zachránit několik životů. Když mu pak po roce působení v Protějově hrozilo na základě anonymní stížnosti kárné řízení a odebrání licence, postavili se nakonec místní lidé za něj. To doktorovi jeho praxi zachránilo a uvědomil si, že mu nakonec život v podhorském městečku vyhovuje. Nezanedbatelnou roli v tom sehrála i ředitelka místní základní školy Lída Klasnová, do níž se Martin zamiloval. I přesto, že jsou jeho city opěťované, hledají k sobě Lída a Martin cestu jen velice obtížně.

Také ve druhé šestnáctidílné řadě se doktor Martin potýká s jedním lékařským případem v každé epizodě a je vystaven každodenním střetům s místními obyvateli Protějova. Lékařská zápletka je vyprávěna jako napínavý, někdy až téměř detektivní případ, který Elinger vyřeší díky svým nadprůměrným schopnostem a inteligenci. Při řešení všech problémů, ať už zdravotních, či vztahových, se strohý a napohled arogantní doktor vždy nakonec ukáže jako člověk s dobrým srdcem a silným smyslem pro morálku. Ne vždy to ale ostatní ocení.

„Přibude také spousta nových postav, obsazených oblíbenými českými a slovenskými herci. Mezi výrazné nové postavy, které procházejí více díly, patří především doktorka Edita Sedlecká a kuchař Michal Mejzl v podání Vilmy Cibulkové a Vojty Kotka. K mé oblíbené postavě policisty Topinky z první série tak v té druhé přibyla právě doktorka Edita. Je to totiž takový Elinger na druhou, takže o sarkasmus a břitký humor nebude nouze,“ láká na hvězdné obsazení seriálu kreativní producentka **Kateřina Ondřejková**, v jejíž tvůrčí producentské skupině seriál vznikl, a dodává: *„Kromě Doktora Martina s jeho pověstnou brašnou se diváci po roce mohou opět těšit na stále jej pronásledujícího psa Píďu, jeho tetu Marii, jeho lásku Lídu Klasnovou, drzou sestřičku Irenu a další obyvatele Protějova, jako jsou policista Topinka, lékárnice Kunešová nebo otec a syn Brázdovi.“*

Pro Českou televizi, TPS Kateřiny Ondřejkové, seriál vyrobila společnost Bionaut (producent Vratislav Šlajer). Doktor Martin vznikl v koprodukcii se slovenskou RTVS a ve spolupráci s producentku Zuzanou Mistríkovou ze společnosti PubRes.

Miroslav Donutil: Diváci s Elingerem soucítí, i když není nejmilejší

Jak dlouhou dobu jste strávil s doktorem Martinem?

Nevím to přesně, ale je možné, že něco přes rok jsem strávil v Beskydech.

Čekal jste takový úspěch první řady?

No to víte, že nás to potěšilo. Ale trochu jsem předpokládal, že se to bude líbit. Že to bude mít až tak velký úspěch, to jsme nečekali. Myslím, že jsme tím dokázali, že všichni, kteří na seriálu pracovali, tak to dělali naplno. Celý štáb byl jeden z nejlepších, jaké jsem kdy v životě zažil.

Čím myslíte, že si Doktor Martin získal diváky?

Seriál je dobře napsaný a odehrává se v atraktivním prostředí. Navíc má příběhovou linku postavenou tak, že každá, i ta malá postava, něco znamená. Diváci už možná mají dost nekonečných, ne příliš dobře napsaných, pořadů.

Postava Martina Elingera má velmi specifický charakter. Může se taková role v pokračování ještě někam vyvinout?

Naopak vyvíjí se velmi zajímavě, ačkoli samozřejmě ne všechny její charakterové rysy. Některé naopak zůstat musí, protože jsou pro Elingera typické. I ve druhé řadě na sebe Martin Elinger nabaluje nové zážitky a zkušenosti, dostane se do zajímavých a pestrých situací. Myslím, že divák bude překvapen, kde se ocitne a s kým se potká.

V první řadě se ukázalo, že i pod drsnou slupkou, kterou Martin Elinger dává na odív, je schovaný vnímavý člověk, který raději bude dále považován za arogantního, než aby svou dobrotu přiznal.

Je to tak. On je takový obhroublík a neurvalec, místy velmi nepříjemný. Ale tím se brání vůči svému okolí a situacím, které neumí řešit. Přestože má srdce na dlani, s lidmi neumí jednat. Proto někdy vystupuje nečekaně hrubě, nebo spíše nezdvořile. My i diváci víme, proč to tak je. V minulé řadě byla například

scéna s jeho rodiči, kteří přijeli na Vánoce a hned na začátku mu velmi vyčínili. Když Elinger vyšel ven z domu a potkal Lídu Klasnovou, tak ji na milý pozdrav hned odpověděl: „Mlčte“. Postava Lídy to nechápala, ale my věděli, že předtím zažil něco, co se ho hluboce dotklo. Zatímco ona si řekla, co to zase mělo znamenat. Diváci ale s postavou Elingera soucítí, i když není zrovna nejmilejší.

Jak vlastně Martin Elinger zapadl do Protějova?

Já myslím, že do Protějova zapadl díky svým schopnostem. Váží si ho, což v posledním dílu všichni vyjádřili svým postojem k jeho odjezdu. Ale jak zapadl charakterově... Pořád šlape do hnoje, nicméně se snaží svým způsobem vnitřně zdokonalovat ve vztazích vůči okolí. Což se mu tu více, tu méně, daří.

Kdo si tedy získal jeho důvěru?

Vztahově si má co nejvíce říct se svou tetičkou, samozřejmě. S Lídou Klasnovou kolem sebe od začátku krouží, ale nikdy nevíme, jak to zrovna dopadne. Objeví se ale hodně nových postav, hlavně těch ženských, v podání například Lenky Vlasákové, Vilmy Cibulkové, Dany Batulkové nebo Ivy Janžurové.

Každý díl je hvězdně obsazený, potkal jste se s někým, kdo Vám udělal vážně radost?

S Ivou Janžurovou se vždy rád potkám, my už jsme se toho spolu nahráli! Spoustu manželských dvojic v Národním divadle, ať to bylo v Nobelovi, Komikovi, nebo v Divoké kachně. Hraje se mi s ní krásně, je výborná herečka, vždy skvěle připravená. Ale vyjmenovat to všechno...! Vždyť je to čtyři sta šedesát postav! Moc rád jsem se potkal se slovenským hercem Ady Hajdu, který je pro mě úžasný parťák, skvělý člověk. Já vůbec mám rád, když pracuji s herci, kteří si cení toho, že se ocitli v takovém seriálu s takovou rolí, s takovou příležitostí a dají to najevo svým výkonem a svou připraveností.

Jak se Vám spolupracovalo s panem režisérem? Přeci jen jste společně v Beskydech strávili mnoho času. Změnil se nějak během natáčení?

Spolupracuje se mi s ním krásně a doufám, že jemu se mnou taky. Petr Zahradka je trošku zvláštní člověk. Působí dojmem ospalého medvěda, který vyleze ze zimního spánku dřív, než bylo záhodno. Vypadá jako bručoun a spoustu lidí si myslí, že je nekontaktní a že je s ním těžké pořízení. Ale když ho znáte tak dlouho jako já, uděláte si opačný názor. Ten medvěd najednou žertuje. Má specifický smysl pro humor, nemazlí se s tím.

Minule jste říkal, že nejtěžší na natáčení bylo smířit se s tím, že budete mít na sobě neustále oblek...

S tím jsem se již smířil. Velmi rychle jsem pochopil, že na tom je celá role postavená. Martin Elinger dává svým vzezřením najevo svůj postoj k životu, jak se cítí. Možná, že v Anglii je to snadněji pochopitelné, protože tam doktoři a úředníci vůbec chodí v oblecích každý den. Ale na vesnici je to jinak. A to je to zábavné. Když Elinger číhá v lese na medvěda, v obleku leze v jehličí a dělá: brum brum, působí to komičtěji, než kdyby byl ve svetru a džínách. Ano, chvilku mi to trvalo a měl jsem s tím trochu problém, ale princip jsem pochopil. Problém je ale s praktičností obleku, čeho si divák nevšimne. Venku je třicet stupňů, vedro, a já mám na sobě černý oblek a utáženou vázanku. Stejně nepříjemné to je, když je naopak mínus šest. Prší, jdete lesem, tváříte se, že je vám skvěle, je jaro. A my přitom točíme v listopadu. Filmařina je v tomto zvláštní.

Ovlivnila Vás nějakým způsobem role Martina Elingera?

Často slýchávám od některých kolegů takové to: „Ted' hraji Richarda II., úplně tím žiji, chodím spát jako Richard II., probouzím se jako Richard II. Je to tak stravující!“ Krásně mi to vysvětlil Marián Labuda. Ptal jsem se ho, zda se večer přijde podívat na představení. A on mi řekl: „Si normálný? Alebo čo? Mám večer voľno. Čo azda rušňovodič, keď príde domov, si ide zajazdit' na rušni?“ Umím se hluboko ponořit do některých situací Martina Elingera, dokáží si uvědomit hrůzu, radost nebo štěstí, které zrovna postava prožívá a snad to dokáží

i vyjádřit. Ale když je scéna natočena, pro mě to končí. Vezmu papír se scénářem, který jsme právě dotočili, zmačkám ho a zahodím a pokračuji dál.

Vy za sebou nemáte příliš seriálových rolí. Přesto ale před několika léty nastala seriálová éra, kdy je pro herce občas lepší hrát v dobrém seriálu než v průměrném filmu. Kam myslíte, že se posouvá český seriál?

Máte pravdu, herci, a to opravdu i velké hollywoodské hvězdy, se přiklánějí spíše k seriálům, které jsou výpravné, bohaté. Nestydí se za to v nich účinkovat, protože mají daleko větší příležitost než ve filmu. Obecně mám pocit, že film ustupuje do pozadí. Do kin se moc nechodí, kinaři a distributoři zvedli finanční latku příliš vysoko. Divák si koupí popkorn a kolu, konzumuje a je mu vcelku jedno, na co se dívá. My jsme chodili do kina s nadšením. A i ty filmy byly takové, že bylo na co se těšit. Dnes v kině ubývá legrace. Ani nevím, kdy se naposledy natočila česká filmová veselohra. Takový žánr už snad ani neexistuje. Kdy se natočilo něco podobného, jako Marečku podejte mi pero? Všichni řeší drogy, přebujelost sexu, podvody, tunelování, mafie. To jsou problémy, se kterými se člověk denně setkává v mediích. Chce si jít odpočinout do kina a bum, je to to samé. Přijde mi, že film sám na sebe tak trochu rezignoval a seriál vychází divákům víc vstříc.

Co Vy a seriály, sledujete nějaký?

Já na to nemám čas, ale někdy bych se rád díval. Hra o trůny by mě moc zajímala, můj starší syn to viděl celé a doporučoval mi to. Jeden čas jsem koukal na seriál Ztraceni, viděl jsem první řadu a bavilo mě to. Pak se to ale posunulo někam, kde už to na mě bylo moc. A tím se dostávám k počtu řad a natahování. V televizi se na podzim bude vysílat druhá řada Doktora Martina a vím, že v Anglii jich bylo víc. Ale tímto se omlouvám divákům, ale pro mě bude druhá řada poslední. Je mi šedesát pět let a takové natáčení, kdy strávíte dvě stě dnů neustálým se učení nového scénáře je velmi vyčerpávající. Doufám tedy, že u nich najdu pochopení.

Petr Zahrádka: Každý v životě zažije horší věci, než vidí v televizi

Snažil jste se najít klíč k tomu, proč je Doktor Martin tak úspěšný seriál a proč má tolik lokálních modifikací? Úspěch první řady se dostavil, divácké hodnocení bylo velmi kladné. Čím myslíte, že to bylo způsobeno?

Nejzajímavější pro mě bylo zjištění, že je Doktor Martin nejpobulárnější u diváků v jižních Čechách. Říkal jsem si, čím by to mohlo být, jestli tou láskou k Šumavě a horám vůbec... Takový úspěch je ale samozřejmě vždy příjemný.

Beskydy nakonec v seriálu zafungovaly skvěle. Místní tisknou mapky s lokacemi a turisté po nich chodí...

Beskydy jsou místo, kam lidé jezdí na dovolenou. Nám se podařilo to, že jich přijelo víc. Pořádají tam naučnou stezku po lokacích, což je vtipné, protože nám to paradoxně občas zkomplikovalo práci.

Chodili se ptát na natáčení?

Byl to pro nás takový folklór, přišli a dívali se, co se děje. Vždy je samozřejmě hlavně zajímali herci a místa, kde se natáčelo. Bylo to milé, nenásilné. Nikdy se nám nestalo, že by na nás někdo pokřikoval nebo nám zkazil záběr. Příroda v případě Doktora Martina zafungovala skvěle. A my si potvrdili, že čas strávený v exteriérech se nám vyplatil. Je to námaha, ale diváci to ocení. Když jsme natočili zimní díly, kde napadl sníh, spousta lidí nám napsala, že tak krásnou českou zimu dlouho neviděla.

Cítil jste se po takových reakcích jistější, nebo jste naopak cítil závazek vůči divákům?

Bylo to o jistotě a utvrzení v tom, že to, co děláme, děláme dobře. Také je to ale závazek. Aby se to líbilo dál, nemohli jsme to „ošulit“. Museli jsme do toho jít naplno, tak jak jsme dělali první řadu. Ale necítil jsem na sobě tlak. Dokonce mám pocit, že jsme to udělali možná o trochu lépe. V Beskydech jsme byli delší čas, s místními jsme se více sžili, našli jsme mnoho nových lokací...

Měnili jste například kvůli reakcím diváků nějaké zápletky?

Byli jsme spíše konfrontováni s britským originálem. Česká povaha je měkčí, usměvavější, není tak radikální jako třeba u Britů. Navíc jsme nečekali na reakce a plynule pokračovali dál v natáčení. Sice je to uváděno jako druhá řada, ale kdyby si někdo pustil díly za sebou, pauzu nepozná. Jediný rozdíl možná je, že nová série bude veselejší a jistější.

Objeví se i nové postavy. Oblíbil jste si nějakou kromě Vašeho favorita Tomáše Topinky?

Tomáš Topinka má v nové sérii bratra, kterého hraje Jan Hájek. Toho mám moc rád, protože všechno, co se týká Topinky, je trochu bláznivé a to se mi líbí. Také mě baví postava nové lékařky v podání Lenky Vlasákové, která je přesným opakem Elingera. On je takový pedant, nerad předepisuje prášky lidem, kteří je nutně nepotřebují. Ona je v tomto velmi rozšafná, rází opačný styl. Každého přijme s úsměvem a dá mu tolik léků, kolik potřebuje a lidé ji začnou mít rádi. Hráli jsme trochu na českou strunu chorůbek a nemocí, kdy jsou lidé za prášky nejšťastnější, protože mají pocit, že jim konečně něco pomůže. Je legrační sledovat, jak postavy ožívají, když jim někdo věnuje tolik pozornosti a předepisuje jim nesmysly, které nepotřebují. Ale jsou tam i jiné zajímavé postavy.

Právě, že i epizodní role jsou velmi zajímavě obsazeny...

V jedné epizodě vystoupí Iva Janžurová v další zase její dcera Sabina Remundová. Ve více epizodách se objeví výborný Vojta Kotek...

To byl Váš výběr herců?

Na Vojtu Kotka jsme dlouho čekali, než bude mít čas. Výborně se s ním pracovalo – je skromný, o roli přemýšlí. Vždy je radost mít na place herce, které hraní baví. To se během natáčení Doktora Martina stalo snad

ve všech případech. Nikdo nepřijel otrávený nebo z donucení. Vilma Cibulková také hrála v několika epizodách a v Beskydech běhala po horách. Myslím, že je to nejlepší, když si herec udělá čas, prohlídne si okolí a nasaje atmosféru. Víc se do té role pak vžije.

Co nějaké náročnější scény? Minulá řada končila výbuchem, také hodně pracujete se zvířaty.

Pro nás bylo nejnáročnější celý herecký ansámbl dostat po D1 do Beskyd včas. To někdy byla opravdu logistická hříčka. Ale ano, i v druhé sérii máme spoustu kaskadérských kousků, dokonce možná víc než v té předchozí – havárie, pády, velké úrazy. Se zvířaty pracujeme často, ale to je taková klasika. Zvířata potřebují hodně času. Dlouho jsme třeba natáčeli scénu, kde doktora Elingera pronásleduje smečka pouličních psů. Potřebovali jsme vesnické voříšky, ale ti se rádi perou. Čistokrevní psi zase nevypadají jako voříšci. V jedné scéně nám utekly ovce. Zvířatům ale člověk neporučí, je třeba trpělivosti. Také jsme

natáčeli s miminky a ta zase potřebovala krmit a spát. Nezajímalo je, že máme skluz a měli bychom točit. Dítě zkrátka potřebuje dvě hodiny spát a herci i štáb to musí přijmout.

Jste spíše režisér kamarád nebo režisér pedant?

Měl jsem spíše štěstí, že jsem nemusel někoho moc pérovat. Každý ze štábu byl na natáčení sám za sebe a podle toho odváděl i práci. Po celé dvě série jsem pracoval více méně se stejnými lidmi. Někdo odjel, jiný se vrátil. Je to těžká práce, ale měli jsme pocit, že jsme v Beskydech za odměnu. Strávili jsme tam spoustu času, naučili jsme se spolu vycházet. Konfliktů jsem proto zažil minimum. Beskydy jsou jediné místo v Česku, kde jsem mimo domov strávil tolik času.

Ovlivnila Vás ta doba v nich strávená?

Během tohoto natáčení jsem se naučil spoustu věcí. Poznal jsem ostravskou hereckou scénu, to pro mě bylo zajímavé. Jde o trochu uzavřenou skupinu, ale nyní trochu vím, jak

fungují, jak přemýšlí. Přemýšlel jsem, proč se více neobjevují na pražských castinzích. Ale ono se jim nikam moc nechce, mají rádi prostředí, které znají. Přitom to jsou skvělí herci, jejich ostravské divadlo je jich plné. Samozřejmě existuje pár výjimek – například Norbert Lichý – které jsou vidět více. Upřímně, pro mě dříve republika končila za Vsetínem. Během natáčení se mi také narodil syn. Beskydy pro mě byly hodně specifickým místem. Při běžném natáčení strávíte se štábem pracovní dobu a jdete domů. Tam jsem s nimi bydlel. Vytvořili jsme skvělou partu a ta když se musí rozejít, je to vždy smutné.

Co Vás nyní po skončení natáčení čeká? Nelákalo by Vás tentokrát natočit film do kin?

Určitě, ale to je taková libůstka, kterou by chtěl každý. Sleduji své kolegy, kteří se tři roky chystají na film, pak ho mají za dva týdny, do kina přijde pár stovek lidí a následuje opět několik let často nedůstojného shánění peněz. Na tom není nic k závidění. Seriál poskytuje velkou, rozsáhlou plochu, člověk se na ni naučí spoustu věcí a každý díl je jako jeden menší film. Ideální by bylo seriály s filmy střídat. Ale nikdo si nemůže úplně vybírat.

Epizodický žánr jde teď hodně vpřed. Kde vidíte český seriál například za pět let?

Myslím, že český seriál se teď rychle vyvíjí, je to taková malá televizní evoluce. Myslím, že se rychloseriály brzy uzavřou na speciální kanály a zbytek televize bude patřit novým propracovanějším formátům. Dříve se na velkofilmy chodilo pouze do kina, dnes i televizní divák má velké nároky. A tomu se televize musí přizpůsobit. Dnes už si nemůžeme na koleni „šmudlat“ pořady a doufat, že se na ně bude někdo dívat. Lidé chtějí víc a konkurence je obrovská. Za pět let bych si přál dvojnásobek času na práci a dvojnásobek peněz na realizaci. A také bych si pro sebe přál, aby se i v prinetimu televize začaly zabývat neobvyklými tématy, které nebudou na první pohled mainstream. Tvůrci i producenti se zatím stále bojí, ale pokud takový formát nepřeklene etickou mez násilí nebo vulgarity, měli by být odvážnější. Jakákoliv tvorba kopíruje lidský život a každý zažije horší věci, než nakonec vidí v televizi.

Myslíte, že takto začínají televizní seriál vnímat i tvůrci a herci? Je to pro ně už otázka prestiže?

Pamatuji dobu, a to nejsem tak starý, kdy někteří herci v televizi nechtěli hrát, protože to byla jednoduchá a potupná věc. Dnes už se málokdo ošklíbá a spíš se zajímají o scénář, o námět. A když je to zajímavé, tak to rádi vezmou. Nikdo už nad televizí neohrnuje nos. A to ani z řad tvůrců. Celý štáb Doktora Martina si prošel natáčením nějakého filmu. Ale i my jsme už používali filmovou techniku, rozdíl mezi filmem v kině a v televizi se hodně rychle stírají. Když jsem studoval na FAMU, tak nám Vladimír Just říkal: „Běžte se podívat na ten barák, tam je napsáno Filmová a televizní fakulta. Není tam napsáno: Filmová fakulta. Kupte si televize, podívejte se na to, třeba vás to jednou bude živit.“ A to byla svatá pravda.

Nové postavy v seriálu

Edita Sedlecká Vilma Cibulková

Bývalá vysokoškolská láska doktora Martina. Potkávají se po letech. Edita vede v nedaleké okresní nemocnici výzkum. K Martinovu překvapení o něj projeví i po letech zájem. „Edita je arogantní ženská, vůči venkovu, vůči všem láskyplným věcem, které se k ní hrnou. Je kariéristka, člověk, který jde přes mrtvoly, a Martina chce nějakým způsobem získat na svoji stranu. Je cizí element, který do Protějova najednou vtrhne,“ říká **Vilma Cibulková**.

Michal Mejzl Vojta Kotek

Kuchař v nové restauraci Antonína Brázdy. Pohledný mladík s temnou minulostí. **Vojta Kotek** o své roli: „Michal je takový tajemný příchozí. A důvod, proč z Protějova odešel, v něm nějakým způsobem přetrvává. Ale myslím si, že pod tou tajemnou slupkou se možná skrývá i něco dobrého. Je s Protějovem spjatý, ale povahou je spíše poutník. Možná se vrací zjistit, jestli by mu neprospělo naopak se vrátit ke kořenům.“

Obyvatelé Protějova

Lída Klasnová Jitka Čvančarová

Martinovi Elingerovi se v Beskydech nakonec zalíbí i díky ředitelce základní školy Lídě, do které se ke svému překvapení zamiluje. Sympatie jsou opětované, ale Martinova společenská neohrabanost promění pokusy o sblížení v sérii milostných faux-pas.

Irena Gabriela Marcinková

Kromě pacientů podědil doktor Martin po svém předchůdci také drzou a ukecanou sestřičku Irenu, která má svojí práci a nového šéfa dost na háku.

Marie Loukotová Jana Štěpánková

Rázná vdova, tetička doktora Martina Elingera. Provozuje malou farmu.

Antonín Brázda Norbert Lichý

Hřmotný a užvaněný rozumbrada a šprýmař. Otec Miloše. Ve druhé řadě vymění instalatérství za provozování vlastní restaurace.

Miloš Brázda Tomáš Měcháček

Opustil otcovu firmu a odjel studovat výpočetní techniku do Prahy. Nedlouho poté se ale vrací zpátky do Protějova a pokračuje ve vztahu s Irenou a pomáhá otci vést restauraci.

Sandra Kunešová Milena Steinmasslová

Trochu komická, ale velmi svědomitá místní lékárnice. Fanyinka doktora Elingera, která jej platonicky miluje.

Tomáš Topinka Robert Mikluš

Zádumčivý a někdy i trochu natvrdlý policista. Potýká se s nedostatkem sebedůvěry. Na konci první řady odjel do Prahy dělat kariéru u 1. oddělení. Ve druhé řadě se vrací zpátky do Protějova a ukazuje se, že z pražského „angažmá“ u kriminálky si přivezl několik traumat.

Anotace k jednotlivým dílům

1. Ospalá díra a záskok

Ordinaci doktora Martina navštíví Yvona, místní kuchařka ve školní jídelně, která si neví rady se svou hyperaktivní dcerou Denisou. Antonín Brázda má přesně opačný problém – bez přítomnosti Miloše, který je stále na studiích v Praze a nedává o sobě moc vědět, z jeho života vyprchala energie, a tak hledá vzpruhu, kde jinde než v ordinaci u doktora. Zatímco po Milošovi v Protějově není ani vidu, ani slechu, vrací se ze své krátké pražské zastávky nečekaně jiný známý rodák – policista Tomáš Topinka. Irena jede skládat zkoušky na diplomovanou sestru, proto má za sebe na čas v ordinaci náhradu – mladou, ostýchavou dívku Růženku, kterou neustále kontroluje její matka.

2. O jezevcích a lidech

Staré paní Retkové umřel nedávno manžel, někam se jí zaběhla kočka, má příšerný kašel a doktor Martin se jí do toho všeho pokouší zakázat její jedinou vášeň, která jí zbývá – cigarety. Vášni podléhá v ordinaci pomalu i Irena, jejíž zájem o hazardní hry začíná pomalu přerůstat únosnou mez. V Protějově se mezitím začínají množit případy vandalství, které vytáčejí jeho obyvatele do ruda, a to včetně Marie i Martina. Je Tomáš Topinka ještě vůbec schopný vykonávat funkci policisty?

3. Láska pod psa

Láska hýbe Protějovem! Do Martina se zakouká jedna z jeho pacientek – majitelka místního hotelu Karin Vajdušová, která se k němu snaží dostat i za cenu vymýšlení si zdravotních problémů, což nelibě nese nejen Martin, ale hlavně Lída. Svého ctitele nachází překvapivě i Marie – v malíři Edovi Milířovi, který trpí na epileptické záchvaty. Do Protějova se vrací Miloš Brázda a nestačí se divit, co všechno se změnilo. Setkává se tu s Michalem, svým dávným sokem ze školy, a navíc zjišťuje, že otec pověsil instalatérinu definitivně na hřebík, což mění situaci i pro něj.

4. Už tě nechci vidět

Martin s Lídou jsou pozváni na koncert v přírodě od Lídiny bývalé spolužačky Sylvy. To, co vypadá na krásný, romantický zážitek, nabere ovšem postupně klasické „martinovské“ rozuzlení. Lídina kamarádka Sylva přijíždí po koncertu na návštěvu do Protějova zavzpomínat na staré časy. Když si vyjdou na procházku do lesa, dojde k nehodě, po níž zůstává Sylva ležet neschopná pohybu.

5. Tajemný dům v Beskydech

Pacienti Martina vždy přivedou na jiné myšlenky. Jako třeba paní Bety, která nereaguje na předepsané léky, jak by měla, což zaskočí i ostříleného profesionála Martinova formátu. V městečku se začínají množit případy nebezpečného dráždivého kašle, s nímž si Martin dlouhou dobu neví rady. Ukazuje se, že celá záležitost bude komplikovanější, než si Martin myslel, a že v ní nějakou roli hraje i podivínská sestra paní Bety, dominantní Jana, která drží nad svou sestrou pevnou ruku.

6. Šťastně až do smrti

Chystá se svatba a celý Protějov je na nohách! Martin přípravy hned zkomplikuje tím, že nešťastnou náhodou odrovná místního faráře, kterého odváží sanitka. Ještě horší je pro Martina zjištění, že jedinou zbývajícím nadějí jak svatbu zachránit a najít náhradního oddávajícího není nikdo jiný, než starý známý – správce parku Radek Horák. Už zbývá jen asociálního, láskou zhrzeného Radka Horáka se zálibou v imaginárních přátelích ze zvířecí říše přesvědčit, aby k tomu svolil, což se neobejde bez jistých obětí z Martinovy strany.

7. Staré lásky

Martin zůstává v ordinaci a snaží se konečně bojovat se svým strachem z krve. Rád by se znovu vrátil k práci chirurga a má signály, že by se pro něj mohlo najít místo. Mariina kamarádka Alena Spurná se snaží Martina přesvědčit, že z jeho fobií by mu pomohla terapie, ale po její malé nehodě, která ji dostane do nemocnice, se ukáže, že pomoct bude potřebovat hlavně ona. Martin se v nemocnici navíc setkává se svou dávnou láskou – ráznou doktorkou Editou. Jejich shledání po letech rozdmýchá nejen staré milostné vášně, ale i ty profesní, když se oba nedokáží shodnout na diagnóze pro Alenu Spurnou.

8. Nový ředitel

Irenin otec se svou ženou vyhledají pomoc doktora Martina – rádi by počali, ale nedaří se. Důvod obtíží ovšem nakonec překvapí nejen Martina, ale hlavně samotného Michala Bezáka. Protějovskou školu vede nový ředitel Klásek, ke kterému do sborovny přibude i Lída, která se vrátila z Prahy. Jeho podivné tiky a způsoby při pohovoru Lídu znejistí v tom, zda ředitel Klásek nepotřebuje spíš odbornou pomoc, než nového člověka do sborovny.

9. Zešílíme spolu!

Do Protějova přijíždí nečekaná návštěva – bratr Tomáše Topinky René. Irena ho vzhledem k jeho profesi malíře rovnou zapojí do akce malování ordinace, proti které Martin brojí, ale neúspěšně. Toho spíš zajímá Reného roztěkané chování, které jeví příznaky závažnějšího problému, než je vymalování ordinace. Antonín Brázda si dělá starosti o vztah svého syna Miloše a Ireny, který prochází krizí. Tomáš Topinka, který se celou dobu strachuje o to, že by Reného podivné chování mohlo značit rodinnou dědičnou chorobu, se nakonec přiklání k tomu, že jeho bratr užívá drogy. Potvrdí Topinkovo podezření i Martinova diagnóza?

10. Malá tajemství

Do ordinace doktora Martina přiklopýtá manželský pár Kloudových. On je na vozíku a ona trochu nešikovná řidička. Když ztropí v ordinaci rozruch kvůli běžnému vyšetření, Martin nabývá podezření, že za jejich podivným chováním bude něco víc. Lída je znovu ve výběrovém řízení na ředitelku školy a její šance vypadají více než nadějně. Alespoň do chvíle, než zjistí, že v komisi je znovu i Martin. Edita využívá Martinových zkušeností a řeší spolu její příspěvek na blížící se lékařskou konferenci. Jak se ale zdá, za Editinými častými návštěvami bude zřejmě ještě něco jiného.

11. V kurníku

Martin se v Praze setkává se svým známým a bývalým kolegou, který vede výběrové řízení na pozici chirurga. O Martina stojí, ale je bezpodmínečně nutné, aby překonal svou fobii z krve. Martin se proto rozhodne překonat sám sebe a využít kontaktu od Edity k návštěvě terapeutického sezení u odborníka. Při cestě zpátky vlakem je Martin svědkem úmrtí pana Sekyrky, svého pacienta z Protějova. Smrtí to ale nekončí, alespoň ne pro paní Sekyrkovou, která svého manžela stále vidí vedle sebe a komunikuje s ním, jako by se nic nestalo. Je za jejím stavem nějaký medicínský problém, nebo jsou snad vidiny paní Sekyrkové skutečné?

12. Zvěřina po Beskydsku

Martin dál pokračuje v boji se svou fobií z krve a vypadá to, že úspěšně. Zvládá už ošetřovat k překvapení všech i krvavá zranění. Co zvládá o něco méně, jsou emoce. Antonín Brázda našel v nové kuchařce Květě zároveň i svérázného dodavatele zvěřiny do kuchyně své restaurace. I když Milošovi jsou dovezené kusy masa čím dál víc podezřelé, Antonín to přes vzájemné koketování s vdanou Květou odmítá. Až když je Martin přivolaný k jejímu nemocnému manželovi, vyplouvá celá záhada napovrch. Lída vyslechne za zavřenými dveřmi rozhovor Martina s Editou, ze kterého vyplývá, že Martin místo chirurga v Praze dostal.

13. Jako kočka

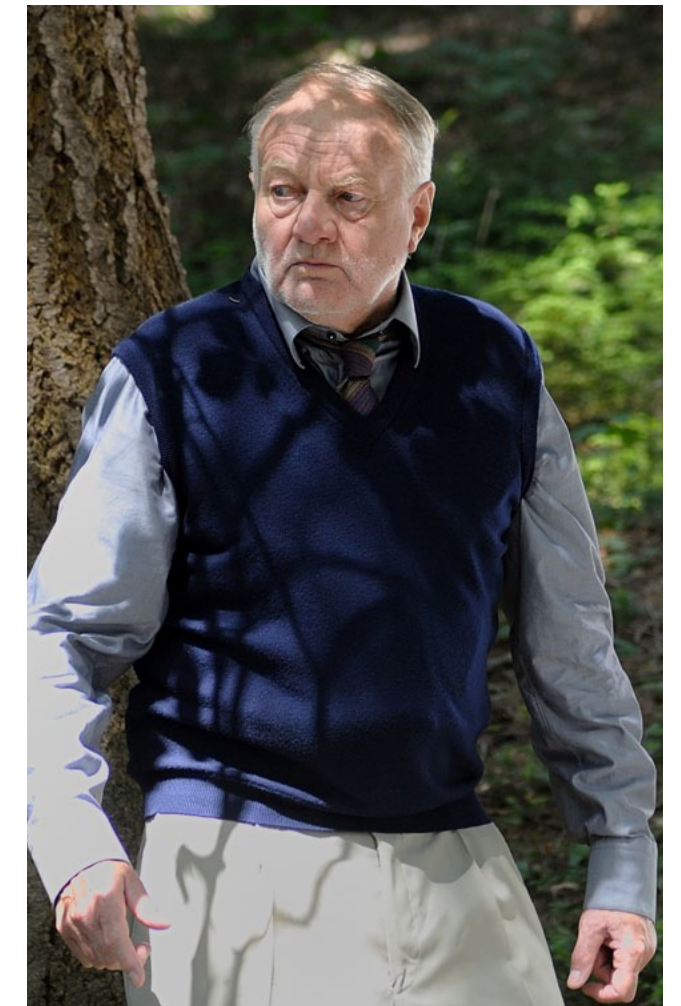
Informace o Martinově rozhodnutí vrátit se zpátky do Prahy se pomalu šíří Protějovem. Obzvláště Irena je z toho zjištění nesvá a moc tomu nepomůže ani Martinův doporučující dopis, který jí v dobré víře napíše. Znovu spolu mají konflikt a Irena opět dostává padáka. Jak si ale záhy Martin musí přiznat, Irena se pro chod ordinace stala přece jen nepostradatelnou. Marie si rozhodne přivydělat pronajímáním pokoje na své farmě. K její smůle se však jako první host u ní ubytuje její starý známý farmář Lukáš Vlach, který má finanční potíže, kvůli nimž nemá kde bydlet. Jak Marie postupně zjišťuje, nesnesitelný Vlach má potíže nejen finanční, ale i zdravotní – trpí zažívacími obtížemi, které mají za následek jeho nevábný dech. Ještě těžší, než ošetřovat krvavé úrazy, se ovšem pro Martina ukáže být kličkování mezi Editinými plány, které směřují ke jejich společné noci na hotelovém pokoji.

14. Porod

Nastal Martinův poslední ordinační den, čehož se všichni v Protějově snaží samozřejmě na poslední chvíli ještě využít. Martin se snaží dát do pořádku i záležitosti s Lídou. Do ordinace přichází taxikář Tom, který po doktorovi žádá prášky proti únavě. Když později během protějovského jarmarku omdlí tělocvikářka Dáša a vyjde najevo, že Tom je jejím manželem a Martin dochází k překvapivému původci jejich zdravotních obtíží – ekologicky a ekonomicky smýšlejícím Brázdům.

15. Doktorka Diana

Do ordinace už nastoupila nová doktorka Diana Dobešová, která má nahradit Martina. Ze začátku vypadá všechno idylicky – doktorka předepisuje lidem léky na počkání, což ale hlavně na Martina nepůsobí úplně důvěryhodně. Má pocit, že doktorka Diana je časovanou bombou, která jen čeká, až vybuchne.

Doktor Martin II

režie | Petr Zahrádka

hlavní scenárista | Štefan Titka

kamera | Miroslav Holman

dramaturgie | Martin Novosad

producent Bionaut | Vratislav Šlajer

kreativní producentka | Kateřina Ondřejková

hrají | Miroslav Donutil | Jitka Čvančarová

Norbert Lichý | Gabriela Marcinková

Jana Štěpánková | Tomáš Měcháček

Robert Mikluš | Vilma Cibulková

Iva Janžurová | Vojtěch Kotek

Lenka Vlasáková | Sabina Remundová

Marie Doležalová | Nina Divišková

Lenka Krobotová | Roman Luknár

Ady Hajdu | Luděk Sobota

Zuzana Norisová | Zuzana Bydžovská

Igor Orozovič | Martin Pechlát

Zuzana Kronerová | Lenka Termerová

a další

